

**અસ્વીકરણ:** સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

**DISCLAIMER:** The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

જિનેશ્વરદાસ (મરણ જનાર) તેમના કાનુની પ્રતિનિધિ દ્વારા અને અન્યો

વિરુદ્ધ

શ્રીમતિ જાગરાણી. અને અન્યો

સપ્ટેમ્બર ૨૬, ૨૦૦૩

[માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી દોરાયસ્વામી રાજુ

અને

માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રીઅરિજીત પાસાયત]

દીવાની કાર્યરિતિ સંહિતા, ૧૯૦૮ :

આદેશ XXIII, આદેશ III નિયમ I સાથે વાંચ્યો નિયમ ૩-દાવાનું સમાધાન-  
પક્ષકારોના વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલા સ્વીકારના આધારે બીજી અપીલમાં  
વિવાદનું સમાધાન, જ્યારે સી. પી. સી. (સુધારા) અધિનિયમ, ૧૯૭૬ દ્વારા  
આદેશ XXIII ના નિયમ ૩ માં દાખલ કરાયેલા "લેખિતમાં અને પક્ષો દ્વારા  
હસ્તાક્ષરિત" શબ્દોનો અર્થઘટન કરતી વખતે, આદેશના નિયમ ૧ ને અસર  
કરવી જરૂરી છે-ઉપરાંત, અદાલત સમક્ષ થયેલી સર્વસંમતિના પરિણામે પસાર  
કરાયેલ ચુકાદો અથવા હુકમનામું હંમેશા સમાધાન પર પસાર થયો હોવાનું કહી  
શકાતું નથી-તે કેટલીકવાર પ્રવેશ પરનો ચુકાદો હોઈ શકે છે, જેમ કે તાત્કાલિક  
કેસ.

શબ્દો અને વાક્યો:

"લેખિતમાં અને પક્ષો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત" શબ્દો-આરમાં આવતા.૩ ઓર્ડર XXIII  
, CPC-નોટેશન ઓફ.

અપીલકર્તાઓના હિતમાં પૂર્વવર્તીએ સ્થાવર મિલકતના વેચાણના કથિત  
કારણના આધારે ચોક્કસ કામગીરી અને કબજાની વસૂલાત માટે પ્રતિવાદીઓ  
સામે દાવો દાખલ કર્યો હતો.પ્રતિવાદીઓનું વલણ એ હતું કે ઉપરોક્ત  
દસ્તાવેજમાં વેચાણનો કોઈ કરાર નથી. ટ્રાયલ કોર્ટે કેસ ફગાવી દીધો હતો.આ

નિર્ણયની પુષ્ટિ કરતી પ્રથમ અપીલ અદાલતે એવું માન્યું હતું કે વેચાણનો કોઈ કરાર નથી અને તે માત્ર ચૂકવણીનો કરાર છે.જો કે, બીજી અપીલમાં કાયદાના પ્રશ્નો ઘડવામાં આવ્યા હોવા છતાં, પક્ષકારોના વકીલ આ બાબતને સૌહાર્દપૂર્ણ રીતે ઉકેલવા માટે સંમત થયા હતા અને સામાવાળાઓના વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલા સ્વીકારને ધ્યાનમાં રાખીને, સામાવાળા અપીલકર્તાઓને ચોક્કસ રકમ ચૂકવશે, ઉચ્ચ અદાલતે તે મુજબ આ બાબતનો નિકાલ કર્યો હતો.અપીલકર્તાઓએ એક સમીક્ષા અરજી દાખલ કરી હતી જેમાં દલીલ કરવામાં આવી હતી કે બીજી અપીલમાં નિર્ણય એક સમાધાન હુકમનામું હતું, પરંતુ સમાધાન XXIII , નિયમ ૩ સી. પી. સી. ના સંદર્ભમાં "લેખિતમાં અને પક્ષો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત" કરવામાં આવ્યું ન હતું. ઉચ્ચ અદાલતે સમીક્ષાને નકારી કાઢી હતી.

અપીલકર્તાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી હાલની અપીલમાં, પ્રતિવાદીઓ માટે દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ઉચ્ચ અદાલત સમક્ષ પક્ષકારો વતી હાજર રહેલા વકીલ યોગ્યતા પર બીજી અપીલની દલીલ કરવા માટે યોગ્ય રીતે અધિકૃત છે અને જો જરૂરી હોય તો, તે જ સમાધાન કરે છે.

અરજી નામંજૂર કરતાં કોર્ટે

ઠેરવ્યુ કે :૧. સી. પી. સી. દ્વારા સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮ ના ઓર્ડર XXIII ના નિયમ ૩ માં દાખલ કરાયેલા "લેખિતમાં અને પક્ષો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત" શબ્દોનો અર્થઘટન કરતી વખતે. ૧૯૭૬ ના (સુધારા) અધિનિયમ, સંહિતાના આદેશ III ના નિયમ I ને અસર કરવી જરૂરી છે.તે સિવાય, અદાલત સમક્ષ સર્વસંમતિના પરિણામે પસાર કરાયેલ ચુકાદો અથવા હુકમનામું, હંમેશા સમાધાન અથવા સમાધાન પર પસાર કરાયેલ હોવાનું કહી શકાતું નથી અને adjustment.it, કેટલીકવાર, પ્રવેશ પરનો ચુકાદો પણ હોઈ શકે છે, જેમ કે આ કિસ્સામાં.[૧૮૫-એફ-એચ, ૧૮૬-એ-બી]

બાયરામ પેસ્ટનજી ગરીવાલા વિ. યુનિયન બેંક ઓફ ઇન્ડિયા એન્ડ ઓઆરએસ, (૧૯૯૨) ૧એસસીસી ૩૧, પર આધાર રાખ્યો હતો.

ગુરપ્રીત સિંહ વિ. ચતુર ભુજ ગોયલ, (૧૯૮૮) ૧ એસસીસી ૨૭૦, પર આધાર રાખ્યો હતો.

૨. કેસની હકીકત અને સંજોગોને ધ્યાનમાં લેતા, બીજી અપીલમાં દખલગીરીની માંગ કરવા માટે ગુણદોષ પર પણ પૂરતા કારણો નથી.ઘડવામાં આવેલા કહેવાતા પ્રશ્નોને કાયદાના પ્રશ્નો પણ ગણી શકાય નહીં અને કોઈપણ રીતે, કલમ ૧૦૦, સી. પી. સી. હેઠળ જરૂરી કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નો ન ગણી શકાય. નીચેની

અદાલતોએ સંબંધિત પુરાવાના આધારે હકીકતના શુદ્ધ તારણો પર વાદી/અપીલકર્તાઓના દાવાને ભાડાપટ્ટે નકારી કાઢ્યો છે અને આવી અપીલમાં વિચારણા માટે કંઈ જ બચ્યું નથી.ફર્થફર, ઉત્તરદાતાઓની બાજુએ એકલા જ નિર્ણય હેઠળ વધારાની જવાબદારીઓ સાથે સંકળાયેલી હોવાનું જણાય છે.ઉચ્ચ અદાલત, જોકે પક્ષકારો વતી હાજર રહેલા વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલા સ્વીકારના આધારે.પક્ષકારો વતી હાજર રહેલા વકીલ સામે કશું કહેવામાં આવ્યું નથી; ન તો તેમની કાર્યવાહીને કોઈ અયોગ્ય ગણાવતા આક્ષેપો કરવામાં આવ્યા છે.[૧૮૬-સી-ઈ]

**સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:**

**સિવિલ અપીલ નંબર ૮૧૦૪-૮૧૦૫/૨૦૦૩.**

મધ્ય પ્રદેશ હાઈકોર્ટના ૯.૫.૨૦૦૨ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી એસ.એ. નંબર ૬૯૩/૯૬ અને એમ.સી.સી. નંબર ૬૨૨/૨૦૦૨ માં.

અપીલકર્તાઓ માટે પ્રકાશ શ્રીવાસ્તવ.પ્રતિવાદીઓ માટે એ. કે. સંઘી.

કોર્ટનો ચુકાદો આના દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો

ડી. રાજુ, જે.:વિશેષ રજા આપવામાં આવી છે.આ અદાલત સમક્ષ અપીલકર્તા બીજી અપીલમાં અપીલકર્તા હતા.વિશેષ રજા આપવામાં આવી છે.

આ અદાલત સમક્ષ અપીલકર્તા જબલપુર ખાતે મધ્ય પ્રદેશ હાઈકોર્ટની ફાઈલ પર બીજી અપીલ નં.૬૯૩ થી ૧૯૯૬ માં અપીલકર્તા હતા.મૂળ વાદી જિનેશ્વરદાસ, જેમના કાનૂની પ્રતિનિધિઓ આ અદાલતમાં અપીલકર્તા છે, તેમણે જબલપુરના ચોથા દીવાની ન્યાયાધીશ વર્ગ-૧ની અદાલત સમક્ષ દીવાની દાવો No.૧૦૨-A થી ૧૯૮૦ દાખલ કર્યો હતો, જેમાં દાવાની જમીનના કબજાની ચોક્કસ કામગીરી અને વસૂલાત માટે અથવા વૈકલ્પિક રીતે, કરારના બિન-પ્રદર્શન માટે સાબિત થઈ શકે તેવા બજાર મૂલ્ય પર નુકસાની અને વાદી દ્વારા જમા તરીકે ચૂકવવામાં આવેલી રૂ.૨૫૦૦ ની વસૂલાત માટે હુકમનામું માંગવામાં આવ્યું હતું.પ્રતિવાદીઓએ છેતરપિંડી અને અનુચિત પ્રભાવને કારણે દૂષિત ગણાવીને દાવાના દાવાને વિવાદિત ગણાવ્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે તે જાહેર નીતિનો પણ વિરોધ કરે છે અને ખરેખર સ્થાવર મિલકતના વેચાણની કોઈ સમજૂતી નથી.ટ્રાયલ પછી અને રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીની વિચારણા પર, દાખલ કરેલ દાવો બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો.આ બાબતને જબલપુરના છઠ્ઠા અધિક જિલ્લા ન્યાયાધીશ સમક્ષ અપીલ પર આગળ ધપાવવામાં આવી હતી અને વિદ્વાન પ્રથમ અપીલ ન્યાયાધીશે પણ, રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓની વિસ્તૃત વિચારણા કર્યા પછી, દાવો કારણે જમીનના વેચાણ માટેના કરાર તરીકે ગણી શકાય નહીં

એમ કહીને વિદ્વાન ટ્રાયલ જજના તારણોને સમર્થન આપ્યું હતું. પ્રથમ અપીલીય ન્યાયાધીશે એ ચોક્કસ હકીકતની પણ નોંધ લીધી હતી કે વાદીના પિતા વકીલ હતા અને તે માત્ર મુકદમા માટે ખર્ચવામાં આવેલી ચોક્કસ રકમના સંદર્ભમાં છે, કરારનો અમલ કરવામાં આવ્યો હતો અને તે માત્ર ચૂકવણી કરવાનો કરાર હતો અને મિલકત પોતે પહોંચાડવાનો નહીં. મામલાના તે દ્રષ્ટિકોણ પર, આંશિક રીતે અપીલને મંજૂરી આપતી વખતે અને ટ્રાયલ જજ દ્વારા ચોક્કસ કામગીરી અને કબજાની વસૂલાતને નકારી કાઢવાના ચુકાદાને સમર્થન આપતી વખતે, વાદીના દાવાને દાવો દાખલ કરવાની તારીખ સુધી રૂ. ૨,૫૦૦/- વ્યાજ સાથે, એટલે કે, રૂ. ૧/- દર મહિને અને ત્યારબાદ દર મહિને ૫૦ પૈસાના દરે વ્યાજ મેળવવાનો આદેશ આપ્યો હતો. અસંતુષ્ટ, આ બાબતને બીજી અપીલ દ્વારા હાઈકોર્ટ સમક્ષ આગળ ધપાવવામાં આવી હોવાનું જણાય છે. જ્યારે અપીલ દાખલ કરવા માટે આવી ત્યારે તેને ધ્યાનમાં લેતા સમયે કરવામાં આવેલા આદેશને લગતી દાખલ કરવામાં આવેલી ઓર્ડર-શીટની નકલમાંથી, એવું જોવા મળે છે કે કાયદાના નીચેના પ્રશ્નો પર ૨૭.૨.૧૯૯૮ પર બીજી અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી: \_\_

૧) શું નીચેની અદાલતોએ કરારની તારીખ ૨૩.૪.૬૩ (ઉદા. પી. ૨)

મિલકતને દાવામાં વેચવાનો સાચો કરાર ન હતો અને તે અમલપાત્ર નથી?

૨) શું નીચેની અદાલત પણ મર્યાદાના આધારે વાદીને દાવો ન કરવા માટે યોગ્ય હતી?

ત્યારબાદ, જ્યારે બીજી અપીલ અંતિમ સુનાવણી માટે કોર્ટ સમક્ષ અન્ય વિદ્વાન સિંગલ જજ સમક્ષ આવી, ત્યારે નીચેનો આદેશ સુનાવણી સમયે હાઈકોર્ટ સમક્ષ બંને વિદ્વાન વકીલો દ્વારા વ્યક્ત કરવામાં આવેલી સર્વસંમતિ પર પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.ઉપરોક્ત આદેશ નિર્ધારિત કરવો ઉપયોગી અને જરૂરી રહેશે: \_

"બંને વકીલ આ મામલાને ઉકેલવા માટે સંમત છે.પ્રતિવાદીઓ માટે વિદ્વાન વકીલ રજૂ કરે છે કે પ્રતિવાદીઓ એક મહિનાના સમયગાળામાં અપીલકર્તાને રૂ.૨૫,૦૦૦/- ની રકમ ચૂકવશે, નહીં તો તે આજની તારીખથી વાર્ષિક ૧૨ ટકાના દરે વ્યાજ લઈ જશે.આ સંમત રજૂઆત પર, આ અપીલનો નિર્ણય લેવામાં આવે છે અને નીચેની અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને હુકમનામામાં આ હદ સુધી ફેરફાર કરવામાં આવે છે.

૧.પ્રતિવાદીઓ એક મહિનાના સમયગાળામાં અપીલકર્તાઓને રૂ.૨૫,૦૦૦/- (રૂપિયા પચીસ હજાર) ચૂકવશે.



૨.જો આ રકમ ૧૦મી જૂન, ૨૦૦૨ના રોજ અથવા તે પહેલાં કોર્ટમાં જમા કરવામાં ન આવે, તો ઉપરોક્ત રકમની વસૂલાત થાય ત્યાં સુધી વાર્ષિક ૧૨ ટકાના દરે વ્યાજ રહેશે.

૩.મુકદમાનો ખર્ચ બંને પક્ષો દ્વારા ઉઠાવવામાં આવશે.

ઉપરોક્ત સંમત રજૂઆતોને ધ્યાનમાં રાખીને અપીલનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

તે પછી, અપીલકર્તાઓએ સમીક્ષા માટે અરજી દાખલ કરી હોવાનું જણાય છે, જેમાં દલીલ કરવામાં આવી છે કે અપીલનો નિકાલ કરવાનો આદેશ એક સમાધાન હુકમનામું સિવાય બીજું કંઈ નથી અને જો સમાધાન માત્ર આદેશ ૨૩ નિયમ ૩, સી. પી. સી. હેઠળ જ થઈ શક્યું હોત અને આ કેસમાં લેખિતમાં દાખલ કરવામાં આવ્યું ન હોત અને પક્ષકારો દ્વારા હસ્તાક્ષર કરવામાં આવ્યા ન હોત, તો તેને અપીલના નિકાલ માટેનો આધાર ન બનાવવો જોઈએ અને ઉચ્ચ અદાલતમાં અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા વકીલ દ્વારા આ સંબંધમાં કરવામાં આવેલી રજૂઆતો, જો કોઈ હોય તો, અપીલકર્તાઓની કોઈ સૂચના વિના કરવામાં આવી હતી. .વિદ્વાન ન્યાયાધીશે ૧૫.૭.૨૦૦૨ તારીખના આદેશ દ્વારા સમીક્ષા અરજીને નકારી કાઢી હતી અને અવલોકન કર્યું હતું કે સુનાવણીના સમયે અદાલતમાં પક્ષકારો વચ્ચે ઉપરોક્ત સમાધાન થયું હતું અને જો અરજદારો વ્યથિત હોય, તો તેઓ કાયદા હેઠળ યોગ્ય કાર્યવાહી કરી શકે છે પરંતુ સમીક્ષા

માટે કોઈ કેસ કરવામાં આવ્યો નથી.આ તબક્કે ઉપરોક્ત અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે.

આદેશિત નોટિસને અનુસરીને, પ્રતિવાદીઓએ હાજરી આપી હતી અને તેમની જવાબી સોગંદનામું દાખલ કર્યું હતું જેમાં દલીલ કરવામાં આવી હતી કે નીચેની બંને અદાલતો દ્વારા કરવામાં આવેલા તથ્યાત્મક તારણો અનુસાર કે વ્યવહાર કોઈ પણ મિલકતના વેચાણ માટે ન હતો, ઉચ્ચ અદાલત સમક્ષની અપીલમાં અસરકારક રીતે ચુકાદો આપવાના દાવામાં કોઈ યોગ્યતા ન હતી, કે હાજર રહેલા વકીલને તેમના સંબંધિત પક્ષો દ્વારા યોગ્યતા પર બીજી અપીલની દલીલ કરવા માટે અને જો જરૂરી હોય તો સમાધાન કરવા માટે અને બંને પક્ષોના વકીલ, જેમણે સમાધાન કરવાની આવી ઈચ્છા વ્યક્ત કરી છે, જેમણે ૩૫ વર્ષથી વધુ લાંબા સમયથી પ્રતિષ્ઠિત વકીલ તરીકે કામ કર્યું છે. બારમાં, કોઈ પણ હેતુ સાથે જવાબદાર ઠેરવી શકાતું નથી અને કંઈક ગેરકાયદેસર કરવામાં આવ્યું છે તે બતાવવા માટે કોઈ નક્કર સામગ્રીની ગેરહાજરીમાં, અપીલકર્તાઓ બીજી અપીલમાં હુકમનામું ટાળવા માટે અતિ-તકનીકીઓનો લાભ લઈ શકતા નથી, જે, જો હોય તો, નીચેની અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા સહવર્તી તારણોના દાંતમાં અપીલકર્તાઓની તરફેણમાં ખરેખર વધુ છે.

અપીલકર્તાઓના વિદ્વાન વકીલે ગુરપ્રીત સિંગ વિરુદ્ધ ચતુર ભુજ ગોયલ [(૧૯૮૮) ૧ એસ. સી. સી. ૨૭૦] માં નોંધાયેલા આ અદાલતના નિર્ણય પર ભાર મૂક્યો હતો અને દલીલ કરી હતી કે આદેશ ૨૩ નિયમ ૩, સી. પી. સી. માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓનું પાલન ન કરવામાં આવે તો હાઈકોર્ટના ચુકાદાને ટકાવી ન શકાય.સામાવાળાના વિદ્વાન વકીલે કાઉન્ટરમાં લેવામાં આવેલા વલણનો પુનરોચ્ચાર કર્યો, સુપ્રાની નોંધ લીધી.

અમે બંને બાજુ હાજર રહેલા વિદ્વાન સલાહકારની રજૂઆતોને કાળજીપૂર્વક ધ્યાનમાં લીધી છે.જો કે, ગુરપ્રીત સિંગના કેસમાં (ઉપરોક્ત) આ અદાલતે આદેશ ૨૩ સી. પી. સી. ના નિયમ ૩ ના ઉદ્દેશ અને ઉદ્દેશને સમજાવ્યો હતો, જેમાં "લેખિતમાં અને પક્ષો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત" શબ્દો પર ભાર મૂક્યો હતો, જે ખોટી અને તુરછ અરજીઓને રોકવા માટે જરૂરી છે કે દાવો સંપૂર્ણપણે અથવા અમુક અંશે કોઈપણ કાયદેસર કરાર દ્વારા ગોઠવવામાં આવ્યો હતો અથવા દાવાની કાર્યવાહીને લંબાવવા અથવા વિલંબિત કરવાના દૃષ્ટિકોણથી સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું.તેમાં એવું પણ અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે આદેશ ૨૩ સી. પી. સી. ના નિયમ ૩ મુજબ, જ્યારે દાવામાં દાવાને કોઈ કાયદેસર કરાર અથવા સમાધાન દ્વારા સંપૂર્ણ અથવા આંશિક રીતે સમાયોજિત કરવામાં આવ્યો હોય, ત્યારે આવા સમાધાન લેખિતમાં હોવું જોઈએ અને પક્ષો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત હોવું જોઈએ અને તેમની વચ્ચે સંપૂર્ણ કરાર હોવો જોઈએ અને ગોઠવણની રચના

કરવા માટે, કરાર અથવા સમાધાન પોતે જ હુકમનામામાં અંકિત થવા માટે સક્ષમ હોવું જોઈએ.દાવો અથવા અપીલની સુનાવણી દરમિયાન પક્ષકારોએ સમાધાન કર્યું હતું તે હકીકત, ઉપરોક્ત નિયમની જરૂરિયાતને દૂર કરવા માટે પૂરતી ન હોવાનું માનવામાં આવતું હતું અને અદાલતો દ્વારા પક્ષકારોને શરતો લેખિતમાં ઘટાડવાનો આગ્રહ રાખવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવતી હતી.બાયરામ પેસ્ટનજી ગરીવાલા વિરુદ્ધ યુનિયન બેંક ઓફ ઇન્ડિયા એન્ડ અર્ટ્સ [(૧૯૯૨) ૧ એસ. સી. સી. ૩૧) માં, આ અદાલતે ૧૯૭૬માં આદેશ ૨૩ સી. પી. સી. ના નિયમ ૩માં જ સુધારાની તરફેણ કરતી વખતે, આદેશ ૩, સી. પી. સી. ના નિયમ ૧ને પણ આવશ્યક અસર આપવાની નોંધ લીધી હતી, તેમજ ક્લાયન્ટ વતી કાર્ય કરવા માટે રોકાયેલા વકીલના અધિકારના વિષય પર કેસ કાયદાની વ્યાપક સમીક્ષા પર નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:

"૩૭.જો કે, અમે એ ઉમેરવા માટે ઉતાવળ કરી શકીએ છીએ કે કરાર અથવા સમાધાન દ્વારા દાવાની તાત્કાલિક ગોઠવણની માંગ કરતી પરિસ્થિતિઓની તાકીદ સિવાય ગર્ભિત સત્તા પર કાર્યવાહી ન કરવી તે સલાહકાર માટે સમજદાર રહેશે અને પક્ષની સહી અનુચિત વિલંબ વિના મેળવી શકાતી નથી.સરળ અને ઝડપી સંચારના આ દિવસોમાં, આવી આકસ્મિકતા ભાગ્યે જ ઊભી થઈ શકે છે.એક સમજદાર અને સાવચેત સલાહકાર આવી તમામ આકસ્મિકતાઓને પહોંચી વળવા

માટે લેખિતમાં વ્યક્ત કરાયેલ જરૂરી સત્તા સાથે અગાઉથી પોતાને સજ્જ કરશે, જેથી તેની સત્તા કે પ્રામાણિકતા પર ક્યારેય શંકા ન થાય.આ આવશ્યક સાવચેતી સલાહકારની વ્યક્તિગત પ્રતિષ્ઠાને સુરક્ષિત રાખશે તેમજ કાનૂની વ્યવસાયની પ્રતિષ્ઠા અને ગૌરવને જાળવી રાખશે.

૩૮. સામાન્ય કાયદા પ્રણાલીમાં સલાહકારની પરંપરાગત રીતે માન્યતા પ્રાપ્ત ભૂમિકાને ધ્યાનમાં રાખીને, અને સી. પી. સી. દ્વારા સંસદ દ્વારા દુષ્ટતાને દૂર કરવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. (સુધારા) અધિનિયમ, ૧૯૭૬, એટલે કે, પક્ષકારો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત લેખિતમાં સમાધાનની શરતોને ઘટાડીને નિશ્ચિતતાની પ્રાપ્તિ અને કેસોનો ઝડપી નિકાલ, અને સમાધાનના હુકમને દાવાના વિષયની બહારની, પરંતુ પક્ષકારોને લગતી બાબતોને પણ સમજવાની મંજૂરી આપવી, આવી અસર માટે સ્પષ્ટ શબ્દોની ગેરહાજરીમાં, વિધાનસભા, પક્ષકારોને તેમના કારણમાં વકીલ દ્વારા અથવા તેમના યોગ્ય અધિકૃત એજન્ટો દ્વારા સમાધાન કરવાની મંજૂરી આપી ન હોવાનું માની શકાતી નથી.આવી કોઈપણ ધારણા અનિશ્ચિતતાઓને દૂર કરીને અને સમાધાનના અવકાશને વધારીને અદાલતમાં બાકી નીકળતી રકમમાં ઝડપી ઘટાડો કરવાના કાયદાકીય ઉદ્દેશ સાથે અસંગત હશે.

૩૯. પક્ષ પર વ્યક્તિગત રીતે કરાર અથવા સમાધાન પર હસ્તાક્ષર કરવાનો આગ્રહ રાખવાથી ઘણીવાર અનુચિત વિલંબ, નુકસાન અને અસુવિધા થાય છે, ખાસ કરીને બિન-નિવાસી વ્યક્તિઓના કિસ્સામાં.તે હંમેશાં સાર્વત્રિક રીતે સમજવામાં આવ્યું છે કે પક્ષ હંમેશા તેના અધિકૃત પ્રતિનિધિ દ્વારા કાર્ય કરી શકે છે.જો પાવર-ઓફ-એટર્ની ધારક તેના મુખ્ય વતી કરાર અથવા સમાધાન કરી શકે છે, તો વકીલ, જે વકાલતનામા દ્વારા જરૂરી અધિકૃતતા ધરાવે છે, તેના ક્લાયન્ટ વતી કાર્ય કરી શકે છે.આવી ક્ષમતાને માન્યતા ન આપવી એ માત્ર વ્યક્તિગત રીતે સમાનતાઓને ઘણી અસુવિધા અને નુકસાન પહોંચાડવાનું જ નથી, પરંતુ અદાલતમાં કાર્યવાહીની પ્રગતિમાં વિલંબ પણ કરે છે.જો વિધાનસભા વિલંબ, અસુવિધા અને બિનજરૂરી ખર્ચના જોખમ પર પણ આ પ્રકારનો મૂળભૂત ફેરફાર કરવાનો ઇરાદો ધરાવતી હોત, તો તેણે સ્પષ્ટપણે આમ કહ્યું હોત.

૪૦. તદનુસાર, અમારો મત છે કે 'લેખિતમાં અને પક્ષો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત' શબ્દો, સી. પી. સી. દ્વારા દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. (સુધારા) અધિનિયમ, ૧૭૬ નો અર્થ, આદેશ III નિયમ ૧ સી. પી. સી. ની ભાષા ઉદાર લેવાનો હોવો આવશ્યક છે.

"આવી અદાલતમાં પક્ષકાર દ્વારા કાયદા દ્વારા જરૂરી અથવા અધિકૃત કોઈ અદાલતમાં અથવા તેમાં કોઈ પણ હાજર થવું, અરજી

કરવી અથવા કાર્ય કરવું, તે સમયે અમલમાં હોય તેવા કોઈ કાયદા  
દ્વારા અન્યથા સ્પષ્ટ રીતે જોગવાઈ કરવામાં આવી હોય તે સિવાય,  
પક્ષકાર દ્વારા વ્યક્તિગત રીતે, અથવા તેના માન્ય એજન્ટ દ્વારા,  
અથવા વકીલ દ્વારા, તેના વતી હાજર રહીને, અરજી કરીને અથવા  
કેસ મુજબ કાર્યવાહી કરીને કરી શકાય છે:

પરંતુ જો અદાલત નિર્દેશ આપે તો આવી કોઈ પણ હાજરી પક્ષ દ્વારા વ્યક્તિગત  
રીતે કરવામાં આવશે.

(ભાર આપવામાં આવ્યો છે)

અમે કાયદાના ઉપરોક્ત નિવેદન સાથે આદરપૂર્વક સંમત છીએ.પરિણામે,  
અપીલકર્તાને તેનાથી વિપરીત દલીલ કરવાની મંજૂરી નથી.તે સિવાય અમારો  
એવો પણ મત છે કે અદાલત સમક્ષ સર્વસંમતિના પરિણામે પસાર કરવામાં  
આવેલા ચુકાદા અથવા હુકમને હંમેશા સમાધાન અથવા સમાધાન અને ગોઠવણ  
પર પસાર કરવામાં આવે તેવું ન કહી શકાય.આ કેસની જેમ, કેટલીકવાર, તે  
પ્રવેશ પરનો ચુકાદો પણ હોઈ શકે છે.

કેસની હકીકત અને સંજોગોને ધ્યાનમાં લેતા, આપણે જોઈએ છીએ કે બીજી અપીલમાં દખલગીરીની માંગ કરવા માટે ગુણદોષ પર પણ પૂરતા કારણો નથી.ઘડવામાં આવેલા કહેવાતા પ્રશ્નોને કાયદાના પ્રશ્નો પણ ગણી શકાય નહીં અને, કોઈપણ રીતે, કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નો નહીં, જેમ કે કલમ ૧૦૦, સી. પી. સી. હેઠળ જરૂરી છે. નીચેની અદાલતોએ સુસંગત પુરાવાના આધારે હકીકતના શુદ્ધ તારણો પર વાદી/અપીલકર્તાઓના દાવાને એક સાથે નકારી કાઢ્યો છે અને આવી અપીલમાં વિચારણા માટે કંઈ જ બચ્યું નથી.વધુમાં, પક્ષકારો વતી હાજર રહેલા વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલા સ્વીકારના આધારે, હાઈકોર્ટના નિર્ણય હેઠળ એકલા સામાવાળા પક્ષને વધારાની જવાબદારીઓ આપવામાં આવી હોવાનું જણાય છે.પક્ષકારો વતી હાજર રહેલા વકીલ સામે કશું કહેવામાં આવ્યું નથી અને તેમની કાર્યવાહીમાં કોઈ અયોગ્યતાને જવાબદાર ઠેરવતા કોઈ આક્ષેપો પણ કરવામાં આવ્યા નથી.તેથી, અમે અપીલકર્તાઓ વતી કરવામાં આવેલી રજૂઆતો સાથે સહમત થવા માટે સહમત નથી.

તેથી, અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને રદ કરવામાં આવે છે. ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી.

અરજીઓ ફગાવી દેવામાં આવી હતી.



*This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.*

=====

**અસ્વીકરણ:** સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

***DISCLAIMER:*** *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.*